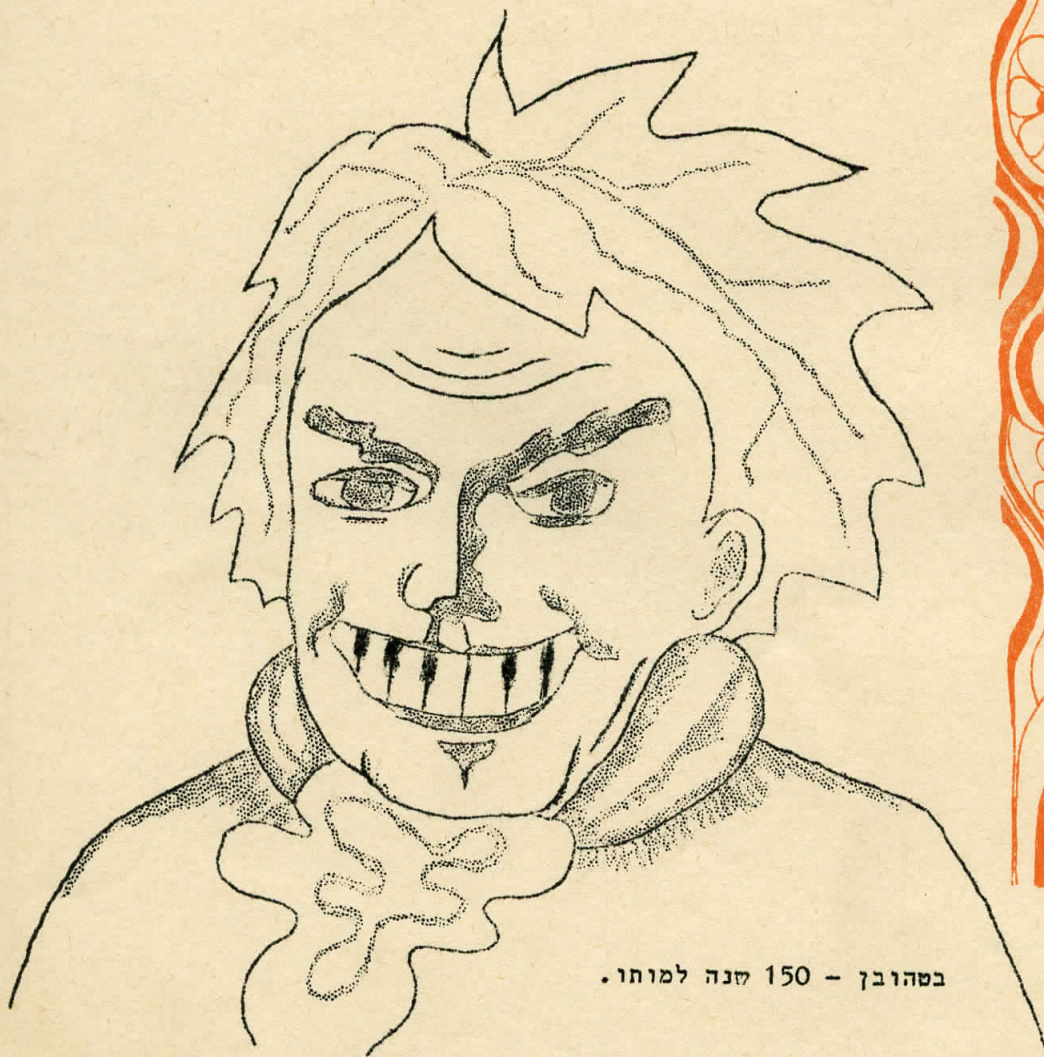

דברי הכפר

כפר

בשהובן - 150 שנה למותו.

מס' 526
י"ב באלול תשל"ז
26 באוגוסט 1977
כפר הנשיא.

נדה קדורה לאן?? קרי: מה נשמע?

- * השבוע העליתי 5 מ"מ עובש כצפיה בטלויזיה, אך אני עומד על זכותי להרקב כרצוני! גם הכלבים בשלהם - שניים מהם הפכו צמחוניים. כמו אזני ראיחתי אותם אוכלים גבעולי דשא!
- * הצלחת הגיוס ללונה פארק בשבת עלתה על כל המצופה: 5 חברים וכלב ממקום 4. אין ספק, עדין לא נמצא תחליף ל"כבוד יוגש" עבור מאורעות מסוג זה.
- * הפטיפון שלי מסקובב במהירות מונוטונית של 331/3 סב"ד.
- * החמסין מחמסן.
- * קול התור נשמע בארצנו: תור לאכול, תור למרפאה, תור לטלויזיה, מזגנים, עפרונות ונעצים, ותור ארוך ומזדנב ליד הרשימות הארוכות והמזדנבות: גיוס למסע, גיוס ללול, תורנות חג, שבת ולילה.
- זה מה שקוראמם אותו: "בהתנדב עם".
- * טוענים שהוולוו החדש עושה 30 קמ"ש בלבד בעליה לצפת. רבותי, 30 קמ"ש אני עושה בעמידה על המקום! זה בטח הצבע הצהוב.
- * מדברים על פתיחת ועדע לשמירה על שמנו הטוב עם: מרכז, חברים, חקציב, קפה ועוגיות... יש מתנדבים?
- * מי שטוען ש"אין חדש תחת השמש" לא ראה "שמש" או "תחת" מימיו. האמת היא שקל לתפוס טרמפ על נוסח כתיבה, טור - להכין ממנו מודל וכל שבוע לצקת לתוכו תוכן. שיהיה יבש כמו הנגב, רק שיהיה תוכן!
- אני רואה את מבטי האושר עם פתיחת התא, אחת שולף את העלון ומצלצל בו במהירות, עד הגיעך לסעיף המזלות... וכעת, אחת שקט! תחת יודע בדיוק את מי יש השבוע לברך. וזה הכל???
- ספח העלון - דפים כחולים וצהובים, רקע עליז לתוכן מת!
- הנה! הוא שוב כותב, מי לעזאזל בקש ממנו!?
- כאן עוד מאמר אדיוטי
- על איזה טפוס...
- הוטנטוטי!
- למה אדיוטי?
- סחכל מי חתום בסוף!!
- ... וכן הלאה חיסולים וכן הלאה קיטולים...
- לך, חבר יקר, דרוש איזה גליל ניר תוצרת "חגלה" - 80 מטר רץ!
- ... או שאולי חנסה להחזיק בידך עפרון ונראה מה יצא?
- מה דעתך? יש לך?

תפנית ומחלקה

לדבי בשובך

הביתה

ברוכים השבים!

לקרול ופול

שרי ודישון

ולסבא וסבתא בילבורי

להולדת ד"ר ה'

מזל טוב!

לנטע בסיימך אח

תפקידך כמזכירה,

ולג'וני בהכנסך

לתפקיד הנ"ל

דרך צלחה!!

לאלק וו.

הצלחה בדרכך

החדשה.

ליעל ש.

רחל א.

ונירית א.

אחולי החלמה מהירה.

למשפחת סלומון

ברוך שובכם

הביתה!

לכל המשתתפים בגיוסים למיניהם

אל יאוש!!!

29.8 רינה לופוב

30.8 דורי בן-חנוך

1.9 דב (ברני) מרכס

אלי ריפקינד

2.9 שמעון פינקוס

3.9 דורית חצור

4.9 מרדכי בן-נחץ

31.8 ויקי והרולד לופוב

בזה אנו פונים לכל החברים אשר

מעוניינים להציע הצעות או לזרוק רעיונות

לחגיגות ה-30, לפנות אל אחד מאתנו

בהקדם האפשרי.

אדי-מיכאל ד'-ג'ק ג'-חמר-

עפרה-אדו.

(צוות ה-30)

הנהגה בזה טוב ומה נעים

4

* בשבוע הבא - סלט פירוח.

מגוון נוראים במיזוג אויר.

* ב-9.9.77 (שימו לב למספר היפה) -

מרתון ריקודים ענק

חברים רבים נותנים יד להכנת הערב, אך הצלחתו תלויה בכל אחד מכם:

הרימו כזוגות לתחרויות הריקודים.

את אתה היא והוא!

החל מכתה י"ב לכל שכבות החברה.

אל תחמיצו ערב זה. לשמחת כולנו.

(נמסר ע"י שרי המארגנת ערב זה).

* הגיעו 5 כרטיסי חבר למוזיאון הארץ בתל אביב. מוזיאון הארץ, ברמת אביב (רואים את

הפלנטריום מן הכביש הראשי). במוזיאון התערוכות הבאות:

זכוכית, קרמיקה, מטבעות, אתנוגרפיה ופולקלור יהודיים, מדע וטכנולוגיה, הכתב, מתכות

חמנע וממצאי חפירות תל קטילה. כמו כן ייכנס למוזיאון הארץ המוזיאון לתולדות תל אביב -

יפו (רח' ביאליק 27) והמוזיאון לעתיקות תל אביב-יפו (רח' מפרץ שלמה 10 ביפו).

למוזיאון הארץ גם ספריה גדולה בנוסחים שצינו כאן (אולי מישהו מכותבי עבודות הגמר

מעוניין בה?).

בקיצור: א. את הכרטיסים אפשר לקבל אצלי.

ב. אפשר גם להזדהות אצל הקומאי ע"י תעודת זהות ובה מופיעה הכתובת

כפר הנריא.

לנוסעים לתל אביב: אל תחמיצו!

חמר וולפין.

יעקב מימון 30 לעלידתו 5

נערה בתלבושת ביל"ס חומה הגישה לנהג האוטובוס כרטיסיה והוא נקב אותה 15 פעמים. עשר

נערות בתלבושת חומה וחמישה בני נוער במדי הצופים עלו על אוטובוס מס' 13 המוביל לקטמונים.

הנערות במדים החומים היו תלמידות ביל"ס המקצועי סליסברג בירושלים וכולן נסעו למלא את

מצוותו של יעקב מימון: ללמד עברית, ללמד קרוא וכתוב, ללמוד במחיצתם של עולים המתגוררים

בקטמונים (מפוני מעברת חלפיות).

בנות בית ספר סליסברג היו באות למבצע בהמוניהן. הן פשוט ידעו שלא תקבלנה ציון טוב במקצוע הקצרנות, אותו למדו אצל מימון, אם לא תצאנה לקטמונים פעם בשבוע. אצל החברה מהצופים זה היה כנראה

ענין של המעשה הטוב היומי ואולי פשוט רוח ההתנדבות דבה הדביק אותנו יעקב מימון.

יעקב מימון היה ידוע בארץ בשני שטחים: הוא המציא שיטת קצרנות עברית והיה גם הקצרן של

הכנסת (ואחר כך, אם אינני טועה, הקצרן של הממשלה) והוא היה "הנחלת הלשון" מהלכת על שתיים,

נוסעת באוטובוסים בכל הארץ וסוחפת אתה את כל מי שדבקה בו רוח ההתנדבות, או מי שלא עמד בפני

רוח ההתנדבות "מנדנדת" של יעקב מימון. (אגב, אנחנו הכרנו אותו גם בתור הדוד של שולה, אבל

לא על זה הוא קבל את פרס ישראל).

שני השטחים האלה: קצרנות והתנדבות להנחלת הלשון, נראים רחוקים מאוד זה מזה. אבל לא אצל

מימון. הוא, שמפעל ההתנדבות היה לגביו הכל, מצא דרך לגייס גם את הקצרנות למפעל. ספרתי

כבר איך היו תלמידותיו לקצרנות יוצאות בהמוניהן לקטמונים, אך הוא גם ספר לי לפני זמן לא רב

כיצד הוא מנצל את "כרטיס הכניסה" שלו לישיבות הממשלה כדי לסייע למפעלו: פעם כשנמנעה ממנו

כניסה לאחד מבסיסי צה"ל (הוא היה מגייס גם חיילים למפעל), נודע לו שהרמטכ"ל עומד להיות

מוזמן לישיבת הממשלה הקרובה. מימון הניח על כסאו של הרמטכ"ל פתק ובו בקשה לסייע לו בנושא,

והבקשה נתמלאה מיד...

מימון, הירושלמי, הרחיק נדוד במסעיו לגשור גושים אל הנזקקים ללמוד עברית, ללמוד קרוא

וכתוב, או סתם לשמוע מלה חמה מה"לא מקופחים". בשנים האחרונות הוא היה מגיע כל שבוע לחצור.

זמן רב היה נוסע באוטובוס (עד לקראת הסוף נעשו סידורי תחבורה נוחים יותר). וכך, כל שבוע,

בקיץ ובחורף, לבוש בבגדיו הפשוטים, מרכיב משקפיים עגולים, ועמו תמיד כמה מתנדבים, היה מגיע

אלינו בדרכו לחצור.

בהעניקו לו את פרס ישראל למפעל חיים, בטח נר החינוך והתרבות את ההכרה וההוקרה של כל

אזרחי מדינת ישראל. בשעתו חשבתי שמימון "ינצל" את התואר כדי להשפיע על מתנדבים נוספים

להצטרף אליו, אך לדאבון כולנו, הוא לא זכה לעוול עוד זמן רב.

לפני חודש שמענו על מותו. הוא מת שבע ימים, שבע שלטולים בדרכים, שבע "נדנודים" לכל

הנקרה בדרכו, ושבע מעשים טובים ומצוות.

י ה י ז כ ר ו ב ר ו ך .

חמר וולפיק.

הערתו של ידיד קרוב

לאור הדיווח ב"דברי הכפר" לגבי העלון בשפה האנגלית, אני רוצה להביא לתשומת לב-

החברים ואני כבר לא חבר במערכת, ולהסביר את עמדתי בעניין.

כשנודע לי רעיון הוצאת עלון באנגלית בהפך הנשיא, התלהבתי כל-כך שתגובתי הראשונה

היתה לנוס באימה "אדוקה" מהמסקנות הצפויות.

לגבי, משמעות הדבר היתה שנרחיב את אפקינו כלנגלה דעות של מתנדבים וחברי אולפן;

שנכיר היטב את המועמדים החדשים; ושהעלון הזה יהיה כלי ביטוי להורים. יתר על כן - הוא יעזור

להבהיר לצעירים את הגוונים העדינים בהומור האנגלי, שהיוו חידה לזרים במשך דורות, ושחמיד

מאבדים מהו בתרגום. זה יעזור להבין במלואה את "החפה המופלאה של מילטון", שיקספיר

והתנ"ך".*

אולם עתה התברר שהמערכת רואה לנכון להפחית בערכם של רוב החברים ולצנזר את כל

הנושאים הטנוניים במחלוקת והמעסיקים את הציבור, את כל הסאטירה על החברה הישראלית, וכל

התיחסות לאנגליה ולדברים אנגליים - ייתכן שתירה מוחלטת לגבי כל עתון המתימר לקיים

את עיקרי העתונאות האנגלית, לחמיד עסקה בהנאה רבה בלגלוג על מוסכמות ובמלחמה בריקנות.

ולכן, לאור תכנית הצנזורה הקיימת, בחרתי לגנוז את הכתבות שלי בעוד מועד ולהתפטר מהמערכת

(העובדה שכפי הנראה העלון באנגלית ממילא לא יצא לאור היא רק סבה מקנית!?!?!).

מלויין סימנס.

*לאלה שלא מכירים את הציטטה המפורסמת הנ"ל, חנו לי לציין ש"ספר הספרים" נכתב אמנם באנגלית.

היה זה במקום בשם AYOT ST LAWRENCE בפרברי לונדון, ושם גר בזמנו אדון

מסוים בשם מר שאו.

מ.ס.

עד היכן?

איפה הגבול אני שואלת אתכם?

כשהפרחים נבולים ואכולים - כתוצאה משיירת חיילים שחורים - מילא.

כשהקירות מתחילים להבקע - ומכל מיני פתחים - בתקרה, רצפה, מתחילים הם להופיע, מילא.

כשכל פרור - כל דבר הדומה לאוכל - נעזב ולוא לשניה - וכבר הם מגיעים - מילא.

אך כשאנ' מחפשת מקום קריר לישון בו, וזה צריך להיות הרצפה - כי כל מקום אחר - נעשה

בזמן האחרון חם, ובאמצע הלילה - כשכל העולם ישן - חוץ מהמחזרים של דובה - ואנשי

המשלוח, מתחיל צבא נמלים לחפור בין שערותי וגופי - זה כבר מוגזם.

ואנ' שואלת עד היכן

הם מסוגלים להגיע?

מרב א.

בייפנט לבין עצמנו

7

על עברית ועלונים

כשקראתי, לפני שבוע, את דווח המזכירות על אותה שיחה שהתקיימה על אוזות עלון המשק, מתחרהו הצעיר "כל סוטה", והבקשה לבטאון בשפה האנגלית - נדהמתי. נדהמתי לצד מפני שאני מתנגד לקיום עתון "מחתרתי" של דור ההמשך שלנו, אלא מפני שאני דוחה מכל וכל את הנטייה - שהופכת להתדרדרות - להתרפס באבק התרבות האנגלית. ביחס לעלון הבנים: אני מבין את קצונם לברוא משהו שהוא שלהם, בעגה שלהם, בסגנון שלהם ושבנו מאוייהם והגיגיהם. לעתים אני מפסער שהמאמרים היפים אינם מגיעים ל"דברי הכפר" אבל כנגד זה אני מוכן להשאיר את הבוסר במחתרת. גם לא צריכים לחלק אותו עלון צעירים לכל תושבי הקבוץ כי הרי בצורה זאת נהפוך אותו לעלון שני של הקבוץ וזאת לא היתה מטרת המיסדים. מה שמגיע לידי כל הצבור מחיב הן את הצבור והן את המערכת. מוטב שאקרא בסתר מה שמגיע לבני ואשתוק אם נכתבים דברים שלא לסעמי. וממילא נוכחתי לדעת שהמערכת הנוכחית של "כל סוטה" רגישה למדי לאפשרויות של פגיעה לא רצויה בקוראיו המבוגרים החשאים. יבוא יום, לא רחוק, כשאותם בנים יצטרפו לכתבתי טורי עלון המשק. עד אז שיכתבו...

אבל כשאדם עולה ארצה הוא שורף כל מיני גשרים מאחוריו, והגשר הקשה ביותר לשריפה הוא הגשר התרבותי - לשוני. אי אפשר להשוות את מצבו של העולה ארצה למי שמהגר מאיטליה, גרמניה או צרפת לארץ אחרת כגון אוסטרליה או ארה"ב שבהן יוכל להמשיך לקרוא ולכתוב בעתונים שמתפרסמים בשפת האם שלו. כאן אסור שתהליך כור ההתוך יפסח על דור האבות ושנתנחם בזה שהבנים כבר יהיו ישראלים לכל דבר. קראתי פעם שהציונות, אף כי נכשלה בשאיפתה לפתור את הבעיה היהודית אחת ולתמיד, הצליחה בהשגת שתי מטרות אחרות - ישוב ארץ ישראל והחייאת הלשון העברית. ומה חלקנו? כותב שורות אלו איננו נמנה עם אותם האנשים ש"קולטים שפה זרה בקלות". כל צעד בשפה העברית היה צעד קדימה, מלווה בהרבה מחשבות סתר נוסח "לו עוד כתבתי באנגלית, יכולתי להגיע לדרגה/להישג/למוניטין אוסבורן ווסקר, פינטר, או לפחות קופס..". אבל יש מחיר לשקומו של עם, להשרשת לשון ותרבות עתיקות בתודעת אזרחים מתפוצצות שונות. עם איננו מתחדש רק בשדה או בסדנה אלא האוירה, השפה, החג, העתון והספר-אלה גורמי הדוש לא פחות חשובים. מי שלבו חפץ בהתבטאות כלשהיא בספרות - בשירה או בפרוזה - חייב לכתוב בשפה שהעם מבין אותה. כאן העם איננו הורי חברים או אותם חברים שאינם מוכנים לעשות את המאמץ לדבר ולקרא עברית, אלא בנים, צעירים ומבוגרים שבשבילים לחזור הביתה אומר גם לדבר ולקרא עברית. ואם משמעות הדבר היא שלא יכתבו אי אלה שקספירים עלומים, אזי העולם יפסיד אבל הוא ירויח עם שלא ניזון מתרבות אחרים או שמביט אחורנית בגעגועים.

לפני 25 שנה

בשנת 1952 נרצחו בברית המועצות סופרים יהודים על לא עוול בכפם. אחד מגיבורי מלחמת העולם השנייה, יוסף סטאלין, היה האחראי! או שהעולם לא ידע, או שהעולם משך בכחפיו וחשב שמה ששין

לענינים פנימיים של רוסיה אינו מענינו, או שהניח שאם הדוד ג'ו צווה להוציא את אלה להורג - וכל אחד יודע שהדוד ג'ו בחור כארז - אז מגיע להם. כדאי לזכור ולא לשכוח שדם יהודי הוא שמן הסיכה הטוב ביותר לגלגלי מהפכות.

מן העתונים

"בתי הכלא באיטליה מלאים"

"איטליה סוגרת את האוניברסיטאות בפני זרים"

היתכן שיש קשר בין שני פרוטי החדשות? תאר לך את רחשי הלב בקרב חלק מתושבי הארץ: - (המקום כספת בנק שבמרחף, שניים שפותחים את הכספת משוחחים).

- שמעת איציק, אין מקום בבתי הסוהר באיטליה!

- סקנדל! אי אפשר לסמוך על האיטלקים. בדיוק כשהאשה ואני תכננו חופשה שם. ודוקא כשקניתי

לה חזיה כזאת עם מקום לכמה מנות אופיות. אחה יודע, ינקל שאני חמיד אומר, שאם צריכים

להתפש וללכת לבית כלא כדאי לעשות את זה באיטליה ואז אפשר לצאת כשנמאס. זה מקלקל את

המוראל של הבנאדם.

- ומה עם הבן, זה ששלחת ללמוד רפואה באיטליה?

- אמרתי לו: אם ממשלת בגין לא תעשה משהו לשכנע את האיטלקים האלה לשנות את ההחלטה אז תרד

מן הארץ. מקסימום תהיה פושע פשוט כמו אבא.

אריק.

ביום ששי נגשתי לתא הדואר ומה הופתעתי כשמצאתי בו פתק - מלא גסויות ונבולי פה.

כתוצאה מאותו פתק פגעתי קשה בידם שכלל לא היה מעורב, ובלהט כעסי הטחתי בו האשמה. מספר

ימים לאחר זאת הסתבר לי שמלבדי קבלו 4 חברים נוספים פתקים דומים.

אינני יודעת מי אותו אדם שעשה זאת אך ברצוני להזהי את הצבור - חזאן ביננו מצוי אדם קטן

שמשתק באש גדולה, ולא די שעושה זאת בעלזת שם - אלא נותן פורקן לחולי ומצומה על חשבון

אחרים.

שרי שובל.

חקון טעות

בדיוח משיבת המזכירות בנושא "דברי הכפר", נאמר שאני בקשתי לדון במזכירות בדברי הכפר,

בכל סוטה ובעלון לאנגלית. למען הדיוק, אני בקשתי דיון במזכירות על דברי הכפר בלבד (כבר

לפני יותר משנה בקשתי זאת) והיו לי כמה הצעות שרק בחלקן התקבלו בישיבת המזכירות. בדברי הפתיחה

שלי הדגשתי שאני מביאה לדיון אותן הנקודות המתיחסות לדברי הכפר. בהמשך הדיון הבעתי גם

את דעתי בנושאים האחרים, אך לא אני יזמתי את הדיון בהם.

חמר.

לקראת האסיפה: מפעל מעורב וזו מפעל של חברים?

לי נראה שלפני שנוכל לגשת לבחון תכניות מסוימות לפתוח (או צמצום) המפעל שלנו - דרוש קודם דיון רציני על הכוון הרצוי לנו.

מצד אחד - הדגם של מפעל מעורב - מפעל גדול בנוי על עבודה חברים ושכירים רבים - עם מטרה ברורה להגיע למקסימום של רווחים. וכאלטרנטיבה - מפעל של חברים - מפעל קיבוצי אשר בנוי על עבודת חברים (עם קומץ זמניים ובתקופת מעבר קומץ שכירים) - אשר מתכנן את היצור והמכירות לפי כוח האדם המצוי: המטרה - להתפרנס בכבוד - אבל ברור שינו ותור מדי פעם על רווחים נוספים. לדעתי, היות וכמה חברים הכינו תכניות לפתוח המפעל - עלינו לקבוע באסיפה לקראת איזה דגם אנו חותרים. אני מוכן להתחיל את הדיון ולציין למה אני בעד מפעל של חברים ונגד המשך מפעל מעורב אצלנו.

1. אנו חפופים לגמרי ללחציהם של השכירים במפעל - בצורה כה קיצונית - שזמנתי ואין דוגמה בכל העולם התעשייתי! כי אם יכריזו על סכסוך עבודה, אז יתייטבו עם משפחותיהם על הדשא של חדר האוכל - בלויית מצלמות טלוויזיה וכו'. ומה מדת כוחנו מול לחץ כזה? (להשוות עם השביתה המפורסמת של "עלית" אשר נמשכה חודשים!).

2. לדעתי, תערובת של עבודת שכירים עם עבודת חברים, הרסנית לשני הצדדים.

א. חברים מתרגלים לתת את הפקודות - וכל עוד נמצאים השכירים - לא נכנסים לעבודות היצור. מטבע הדברים, אנו נהפכים לתפקיד מעביד - יש כאלה ש"פוקדים" ללא מחיבה שניה - או אחרים שנהפכו להיות "פטרונים" - וצדדי המקרים כאחד זה לא קיבוץ.

ב. לטווח קצת יותר ארוך, עושים עוול לשכירנו. כי הם עובדים במשטר עבודה של אפליה ברורה, כאשר כל חבר חדש אשר נכנס למפעל, נהנה מיותר זכויות מהותיות והמסור בין השכירים היות ואותו חבר הוא בעל העסק - אינני רואה איך אפשר ליינות את המצב העגום והלא צודק הזה. (יש אמנם מצב מקביל בעולם התעשייתי הרגיל - כאשר הבן של בעל העסק נכנס פתאום, ודוחק הצדה את ה"סגן" השכיר במפעל. אבל בקיבוץ ישנם כ-60 "בנים של בעל העסק" - ולא אחד או שניים כמו בחוץ!).

ג. כמעט ולא ניתן לקיים עבודת צוות - היות והמוטיבציה העקרית של השכירים היא אמנם משכורת ישירה - ולחברים מוטיבציות שונות ומשונות - אבל בהחלט אין תוספת משכורת ישירה!! אחת התוצאות הבלתי נמנעות: לחברים תנאי עבודה טובים יותר - וכל זה על הרקע של "הקיבוצני-קים" יוצאי המערב, לעומת העובדים מחצור!! ולא יעזרו כל ההחלטות הטובות שלנו בנדון - היות והשכיר יהיה מוכן לסבול רעש נוסף, חום, ואי נוחות - כל עוד זה מלווה בתוספת שכר - בו בזמן שהחבר - עיניו לשפור התנאים (ובצדק).

והיות והמוטיבציה עקרית של השכירים היא לטובת האג'ינדה (ישנם יוצאים מן הכלל) - בו בזמן שלחברינו היא לטובת כל המפעל (שוב ישנם יוצאים מן הכלל) - יש כאן נגוד אינטרסים מובהק - ומונע מצב של יחסים כנים, גלויים ומשותפים - כמון ברוב ענפי הקיבוץ.

3. פוחתת שליטת הקיבוץ במפעלו

א. היות ורוב העבודות הבסיסיות של היצור בידיהם של השכירים - עמדת המקום שלהם חזקה ביותר.

ב. עצם העסקת מספר גדול כלכך של שכירים - דורש מנגנון לא "קיבוצי".

הירארכיה פורמאלית ורטיקלית עם מנהלים כללים, מנהלי אגפים, מנהלי מחלקות, מנהלי עבודה וכיו"ב.

שעות עבודה קבועות - בנויות סביב הנורמות וההתקדמות של השעות ששכירים מחצור והסביבה -

וקושי רב לבנות משמרות מתאימות לחיי קיבוץ (למלל בנאות מרדכי חברים עובדים 3 משמרות

של 6 שעות - כך שלא עובדים בכלל בין השעות 0600 בערב עד שעה 1200 בלילה!!

סגנון "ביג ביזנס" - מפעל בגודל כזה, נסחב בדינמיקה משלו - ותוך כדי מאבק על שווקים,

התקשרויות בחוץ, וגם העמדת פנים לפני השכירים - קשה לקבוץ לא להענות לבקשות מיוחדות

של כוח אדם, שכונן למומחים, טלפונים בבתי מסוימים, רכב צמוד וכן הלאה. (ברצוני לציין

משך כל השנים שמיכאל נהל את המפעל, הוא עשה מאמצים גדולים ומוצלחים לא להסתבך בכוון

הזה - אבל מעט מאוד חברים מסוגלים לעמוד נגד "סחף" כזה כמו מיכאל - וכבר היום מרגישים

את הבקשות המיוחדות (כולל פטור מיוחד משמירה, מסיבה ונתית לענף בסגנון השכירים, אי יכולת

לשתף "מנהלים בכירים" בעבודות יצור פשוטות!!).

אני רוצה לסיים בהסבר למה נראה לי כדאי מעל ומעבר לכל הנימוקים הנ"ל לגשת לכוון של מפעל

חברים:

ראשית, שנוכל לעבוד כולנו כחברי כפר הנשיא במפעל שלנו, כפי שאנו רוצים, ששעות אשר

נוחות לחיי קיבוץ, עם שלוב בין עבודות יצור, נהול ושרותים - לפי השגעות שלנו - ומשחררות

מהתחייבות בצבור אחר של עובדים - אשר באים מבחוץ - ואינם בעלי הענף כמונו. ומזה בא ספוק של עבודה

בצוות, מנהול באופן עצמאי, לטובת הקיבוץ כולו.

שנית, הנסיון מרוב המפעלים בקיבוצים (וגם אצלנו כבר) מוכיח שכאשר המפעל או מחלקה מתבסס

על עבודת חברים, אז באופן טבעי, ישנה התקדמות טכנית, טכנולוגית, אקולוגית - כתוצאה מדרישת

החברים, וכתוצאה מישימת החברים העובדים. באזירה כזאת, ישנו אתגר ומשיכה לדור הצעיר - אבל

באזירה הקיימת - לא יכנסו!

הנני מציע לאסיפה להחליט:

" על הנהלת המפעל לתת עדיפות ראשונה להכנת תכנית אופרטיבית להפוך את הבונים למפעל בנוי על

עבודת חברים, בסדר גודל של 80-100 עובדים. "

הערה:

קולין.

הערה: בחלק גדול מהמפעלים בקיבוצים אין בכלל שכירים (112 מפעלים) ובעוד 77 מפעלים ישנם פחות

מ-10 שכירים למפעל. כך שכבר היום 70% של המפעלים אין הבעיה קיימת. ישנם 82 מפעלים עם

עבודה שכירה שמתוכם ב-51 מפעלים ישנם בין 10-30 שכירים וב-31 מפעלים - מעל 30 שכירים.

נוכחים בני פ', שמעון פ', פיל ג', ישראל ד', (נעדרים - גבי א' - לימודים)

1. הוחלט לפרסם, לידיעת החברים, המחירים החדשים (מ-18.7.77) של הסעות ע"י חסן ומוחי (המחיר על בסיס של הלוח וחזור).

ראש פנה - 45, חצור - 45, אילת השחר - 56, צפת - 78, ק. שמונה - 157, טבריה - 157, חיפה - 550, תל אביב - 800.

2. התקיימה שיחה על מצב ההחזקה של המכוניות ושוב הודגש לחברים אינם דואגים לסמור על נקיון ומצב תקין בכלל. לאור המצב הוחלט:

א. אחרי שמוט במכוניות הנהג צריך להחזיר את המפתחות לסדרן תחבורה או לאחראילמכונית (לפי הרשימה מה להלן), ולא להשאיר אותם בתא תחבורה או למסור אותם לנהג הבא.

סוכרו חברה (ירוק) - סדרן תחבורה. וולוו - פיל ג'.

וולקסווגן - סדרן תחבורה. אופל - הנרי ב"י

פיג'ו מטע - מוסי או איזק. פיאט - זמי או ברוך.

פיג'ו פרדס - הרי ליפשיץ

פיג'ו מדגה - דורון

פורד חולה - גדי ע'.

פורד חצר (אדום) - דוד ל'.

סוכרו מפעל (לבן) - אפריים

ב. על החבר להשאיר את המכונית במצב תקין ונקי. במקרה של תקלה או של נזק בזמן השימוש עליו להודיע בחזרתו למשק לאחראי למכונית ו/או לסדרן התחבורה.

ג. כחוצאה מתקלות ונזקים במכוניות בזמן האחרון, הוחלט לבקש מהסומרים כלילה להחזיק רשימה של המכוניות היוצאות ונכנסות ונהגיהן.

ד. התקיימה שיחה ראשונית על מדיניות ההשקעות למנה הבאה.

דו"ח משיבת ועדת המשק - 19.8.77

נוכחים: ברוך כ', ג'וני פ', יענקל מ', בוב ר',
קולין פ', בני ג', ג'וני ט', איזק פ',
נטע א', זמי ב"צ.

מוזמנים: אוסי א', מופתס ל', אלק ק'.

1.

דיון חוזר על החלטת הועדה להתיר חוספת שכירים במפעל.

קולין הביא בפני הועדה לקט החלטות שהתקבלו לפני כמה שנים בישיבה משותפת של ועדת המשק והמזכירות, בו הוחלט לא להוסיף פועלים שכירים למפעל. הוא טען שהחלטת ועדת המשק בישיבה האחרונה הייתה מחוץ לתחום סמכותה.

בתום דבריו הציע קולין לוועדה לנטרל את ההצעה של חוספת שכירים למפעל שהתקבלה בישיבה הקודמת של ועדת המשק.

מופתי, בתור מנהל אגף הנירוסטה, בקש להסביר לוועדה שתוכנית הייצור של המפעל לשנת 1977 (ינואר עד דצמבר) אושה על ידי ועדת המשק בחודש מארס 1977, וכל המאמצים של הנהלת נירוסטה מכוונים לכבד את ההזמנות שקבלנו. כעת אנו מפגרים בכצוע ההזמנות ב-20%. לפי דעת מופתי, חכרי המפעל מקבלים את העקרון של הגבלת העבודה השכירה במפעל, אך מקובל במפעל להחליף מספר פועלים כנגד מספר הפועלים שנושרים. הבקשה של אגף הנירוסטה התייחסה לתוספת זמנית בלבד של 4-5 שכירים.

בתום הדיון התקבלו ההחלטות הבאות:

(1) ועדת המשק חוזרת בה מהחלטתה מ-5.8.77 לגבי חוספת עבודה שכירה במפעל, ומטילה על קולין, מופתי, אוסי ואפריים לעבד דרכי בצוע כדי להשלים את תוכנית הייצור בצורה אופטימאלית.

(2) המזכירות, ועדת המשק, ההנהלה הרחבה של המפעל והועדה הכספית ידונו בתוכנית הייצור של המפעל לשנת תשל"ח מנקודת הראות של הייצור, העבודה והתרומה למשק, כהכנה לדיון במסגרת תוכנית המשק תשל"ח באסיפה.

2.

החלפת צנרת מים במחנה

הוחלט להשקיע 100,000 ל"י בהחלפת צנרת המים במחנה במסגרת תוכנית האב להחלפת צנורות המים במשק.

עומדים לבצע את החלפת הקו הראשי בקוטר 6" עד לחדר האוכל, וקו 3" מבריכת השחיה לשכון החדש ברכס, הממוך מכספי הלואה לפתוח של משרד התקלאות.

בדף הזה עליך לרשום: **כמות**, או **מושגים** או **כלים מוסיקליים השייכים לעולמו של בטהובן**.
נסה לרשום **שם** או **מושג** בכל אות, ו**תן הסבר** קצרצר לכ אחד מן השמות שרשמת.
את הגליונות המלאים (אמילו אם הם מלאים רק בחלקם) יש למסור לחמר וו או לראובן
גוסט מחר בערב **בתכנית בטהובן**.

שלושה פרטים לחידון זה: שלושה כרטיסים לאחד מהקונצרטים שייערכו באזור בשנה הבאה.

בה צלחה

●

ב.

• 2

.7

• 7

• 7

• T

• ח

• 四

•

ב.

7

• 72

५

८

• ४

• 2

3

• 17

7

27

ת.

ה'רס

128

Parents' Page

Dear Parents;

10/10/77
26.8.77

There is a saying that says that no news is good news. If that is so, this week is going to be a wonderful week and why not? Tonight, Friday, we will be marking the 150th anniversary of the death of Ludwig von Beethoven. A great deal of preparation has gone into the evening so do come along and enjoy it: 9.15p.m. in the dining room.

Next Friday night, there is an evening entitled simply 'Fruit Salad' - a magazine. It certainly sounds fascinating - at least tasty - so we'll have a go at that too!

If the notice on the door of the dining room has been mystifying you with its feet, you'll be interested to know that it's just to announce a DANCE MARATHON!! The date is in two weeks time and even if you're not taking part, you can watch how the other half lives if you have nothing else to do!

Welcome home Debbie Chatzor! Shmuel will be following in six weeks time. Welcome, too, to Raymond and Shosh who are due on Thursday (time of writing is Wednesday) and WELCOME TO THE WORLD is our message to Paul and Carol's tiny baby daughter. Mazal tov to all the Bilgorys, big and small.

HAPPY BIRTHDAY:

Rena Lopov 29th August
Dori ben Chanoch 30th "
Dov(Bernie) Marks 1st Sept.
Eli Rifkind "

Shimon Pinkus 2nd Sept.
Dorit Chatzor 3rd "
Mordechai ben Natan 4th Sept.

SHABAT SHALOM
Edna